

Hvad er det for en handlingsplan, man skal sætte i gang? Kunne vi ikke få nogle eksempler på det?

(Kort bemærkning).

Fødevareministeren (Hans Christian Schmidt): Det er jo en helt o.k. øvelse, at man bliver ved med at spørge om noget, man godt ved, man ikke får svar på, for det er jo ikke sådan, at man ikke får at vide, hvorfor man ikke får svaret. Det får man at vide. Man får at vide, at det er, fordi det ikke er aftalt endnu. Det vil ske sammen med miljømyndighederne, og det vil ske sådan, at det er miljømyndighederne, der skal godkende det.

Alligevel så forsøger man bagefter lidt at udstille det, som om det skulle være noget meget mystisk. Nej, det er meget klart; det står sådan set i alt, nemlig at det vil blive aftalt efterfølgende. Jeg har selvfølgelig en forståelse for, at nogle måske kan synes, det kunne have været rart, de kunne have været inde over det, men sådan er det.

Og jeg er bare nødt til at sige, at vi jo har diskuteret forslaget, hvor vi dengang sagde, at det ville være en god idé, at vi lod være med at diskutere yderligere om lejerboligerne og tog det hele i det her lovforslag. Men det var man jo hverken fra Enhedslistens eller for den sags skyld Socialdemokratiets side indstillet på. Det skulle stemmes igennem; det var nu, det skulle ske. Man mente, man havde en god sag, man ville ikke vente på, at man fik alt med, og nu er det så, man sidder og ærgrer sig lidt over det. Måske skulle man alligevel have ladet være og ventet og så gået sammen med os andre. Men sådan er det.

(Kort bemærkning).

Ole Glahn (RV):

Nu kommer jeg jo som bekendt hverken fra Socialdemokratiet eller Enhedslisten, og jeg har alligevel et behov for at få oplyst: Der må da være mulighed for, at ministeren kan løfte sløret for nogle af de tanker, man har haft. Man går ud og proklamerer, at det her er et forslag, som vil gavn miljøet med skærpede miljøkrav, og så kan ministeren ikke komme med et eneste eksempel på, hvad det kunne være. Det er noget, der først skal behandles bagefter.

Det synes jeg er meget tom og varm luft, det her.

(Kort bemærkning).

Fødevareministeren (Hans Christian Schmidt): Hr. Ole Glahn lægger mig jo ord i munden, jeg ikke har sagt. Jeg har kun sagt, at når man går fra 750 til 950 dyreenheder, så vil vi skærpe miljøkravene. De fleste må da alligevel blive glade for det, for havde vi ikke gjort det, så var miljøkravene blevet ved med at være de samme. Så selv de mindste forbedringer, vi finder ud af, når vi laver forslaget, er da en forbedring.

Kl. 17.35

Det, hr. Ole Glahn vil vide, er, om man ikke godt kan få at vide, hvad det er, ministeren vil beslutte sig for, selv om det i grunden står alle steder, at det er noget, der først skal forhandles bagefter. Nej, det kan man ikke, for sådan forhandler man ikke. Man forhandler ved, at vi diskuterer det igennem.

I øvrigt er sådan noget som miljøsynspunkter jo også noget, jeg selvfølgelig vil aftale med de miljømyndigheder, med de ressortministre, der har med det at gøre. Det gælder også dyrevelfærd, hvor det jo er Justitsministeriet, der har med det at gøre, og selvfølgelig skal vi have input fra de ministerier, når vi sidder og laver det.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Verner (S):

Nu sagde ministeren jo, og jeg citerer, at vi eksporterede arbejdspladser ud af landet, fordi svine nu bliver slagtet i Tyskland. Er der nogen som helst dokumentation eller sikkerhed for, at det ikke fortsat vil ske, hvis vi forudsætter, at prisen på 1 kg svinekød er højere i Tyskland end i Danmark? Ville der være noget som helst til hinder for, hvis man producerede 5 millioner ekstra svin i forhold til den nuværende produktion, at de så ikke også ville blive sendt til Tyskland til slagting under den forudsætning, at prisen der er højere?

(Kort bemærkning).

Fødevareministeren (Hans Christian Schmidt): Jo, men nu skal vi først lige have slået helt fast, at man ikke bare kan udvide antallet af sine dyreenheder, som det passer en.

Jeg synes måske nok, at vi starter lidt langt henne. Vi skal jo altså først lige have sagt til hinanden, at det er klart, der er nogle spilleregler for, hvor mange dyreenheder man må have, uanset hvad der sker med ejerkravet. Og det synes, som om nogle ordførere er meget optagede af at blande hele miljølovgivningen ind i landbrugsloven. Det kunne man måske også godt